

1970 ஆகஸ்ட் 25]

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை—வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த மசோதா.

மாண்பு மிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த மசோதாவை இப்போவைமூன் அறிமுகப் படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இம் மசோதாவை பேரவைமூன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும் ஆன பேச்சு குறிப்பு * அச்சடித்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பேசியதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்திய நாட்டிலேயே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் மின்சாரத் துறை மிக உன்னதமான முறையில் பணியாற்றி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், தொழிற் துறையினருக்கும் அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தப் பெரும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத் துறைக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுள்ள தலைவரும், பணியாற்றி வருகின்ற வாரிய அலுவலர்களும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றி வருகின்ற பணிகளுக்காக நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை அனல் மின்சாரத்தை அதிகமாக நம்ப வேண்டிய சூழ்நிலையும், நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை குறைவான அளவுக்குத்தான் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருப்பது அனைவரும் அறிந்த செய்தியாகும்.

அனல் மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பெருக்கினால்தான் நம் தொழில் தேவைகளுக்கும் வேறு பல தேவைகளுக்கும் தொடர்ந்து மின்சக்தி கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை நம்நாட்டின் நிலையாக

* 149-156-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

அமைந்திருக்கிறது. பக்கத்து மாநிலங்களான கேரளா, மைசூர் மாநிலங்களிலிருந்து நீர் மின்சாரத்தை, 'ஹைடல் பவரை' மின்சக்தியை ஏராளமாகப் பெற்று நம் மாநிலத் தேவைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை பெற்றிருக்கிறோம். அவ்விரு மாநிலங்களும் நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான மின்சக்தியை அளித்து உதவியிருப்பதற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற சிறந்த திட்டத்தை நாம் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். அதேபோல் விவசாயிகளுக்கும், கிராமங்களில் அவர்களுடைய நீர்பாசன வசதிகளுக்காக மின்சக்தி வேண்டுமென்று கேட்கிற காலத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதில் நம் மின்சார வாரியம் சிறந்த முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் தமிழ்நாடு முழுவதும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், உள் கிராமங்கள் உட்பட, ஹாம்லெட்ஸ் உட்பட எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்விளக்குகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சிறந்த திட்டத்தை கொண்டு வந்தார்கள். பல கோடி ரூபாய் செலவில் அத்திட்டத்தை நம் மின்சார வாரியம் சிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறது.

மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் மாநிலத்தில் உள்ள மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்த அளவிற்குக் கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. தொழில்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அவர்கள் ஒரு வாதத்தை வைக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் தொழில்கள் செய்யச் சென்றால் எங்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் கிடைக்கிறது, ஆகவே இந்த மாநிலத்தில் தொழில் செய்ய வருவதற்கு குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தொழில்கள் செய்ய முன்வருகிறவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அனால் மின்சாரத்தின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆவதால் அவர்கள் வேண்டுகோள் முழுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இல்லாத ஒரு நிலை நம் மாநிலத்தில் நிலவி வருகிறது. இருந்தாலும் ஏராளமான தொழில்கள் நம் மாநிலத்தில் தொடங்கப்பட்டால்தான் நம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க முடியும், தமிழ்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்று அடிப்படையில் நாம் கூடிய அளவிற்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சக்தியை தொழில் துறைக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம்.

அதேபோல் விவசாயத்தை நம்பி அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் கிணற்று நீர்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கி கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறவர்கள். அவர்களுக்கும் மின்சக்தியைக் குறைந்த கட்டணத்தில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. மாதவன்]

அதுவும் நியாயமான கோரிக்கை என்பதில் இந்த அரசுக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. கூடுமான அளவிற்கு அரசுக்கு அல்லது மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு சிறந்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காகவும் நாம் நம் மின்சார வாரியத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

தொழில்களுக்கு அல்லது விவசாயத்திற்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் தரப்படுகிற மின்சாரத்தினால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பை மொத்த இழப்பில் ஒரு பங்காகக் கருதி வாரியத்தின் மொத்த இழப்பு ஏதாவது இருக்குமானால் அந்த நஷ்டத்தை நம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் மின்சார வாரியம் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. விவசாயத்திற்கு 9 காசுகள் ஆனால் அதே சமயத்தில் சில தொழிற்சாலைகளுக்கு குறைந்த அளவு கட்டணம் இருப்பதை சுட்டிக்காண்பித்துக் கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைந்த பிரசாரங்கள் நம் மாநிலத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன.

நான் தெளிவாக சில கருத்துகளை இந்த மன்றம் நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், எடுத்துக் கூறவிரும்புகிறேன். நாம் மின்சக்தி தொழிலுக்குக் கொடுத்தாலும் சரி அல்லது விவசாயத்திற்குக் கொடுத்தாலும்கூட கொடுக்கிற நமக்கு அதற்காகும் செலவைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்து அதற்கேற்ற வாறு கட்டணத்தை வசூல் செய்கிறோம். ஒரு தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மின்சக்திக்கு ஆகும் செலவைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 110 கிலோ வாட்ஸ் மின்சக்தி கொடுக்கக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலைக்கு நமக்கு அதிக செலவு 5.3 காசுகள். அதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கிலோ வாட்ஸ் பவர் உள்ள மின்சக்தி கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஆகும் செலவு 6.56 காசுகள். ஆக தொழிற்சாலையைப் பொறுத்து நமக்கு ஆகும் செலவு 5.8 காசுகள். எந்த அளவிற்கு எந்தத் தொழிலுக்கு என்னென்ன வசதி வாய்ப்புகள் செய்து கொடுக்கலாம் என்று கணக்கிட்டு அத்தொழிலுக்கு ஆகும் மின்சக்தியின் விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். அது எச்.டி. எல்.டி. சப்ளை கொல்கிற விவசாயிகளுக்குத் தருகிற மின்சக்தி கொடுக்கிற இடத்தில், அதாவது பாயின்ட் ஆப் சப்ளையில் நமக்கு ஆகும் செலவு 16.14 காசாகும். விவசாயிகளுக்கு மின்சக்தி கொடுக்கும்போது தவிர்க்கமுடியாத பலவிதமான செலவினங்கள் இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு மின்சக்தி கொடுக்கிற இடத்தில் ஆகும் செலவு 16.44 காசுகள். அந்தச் செலவை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மின்சக்தியின் கட்டணம் புதிதாக நாம் நிர்ணயித்திருப்பது 9 காசுகள்தான். அங்கும் நாம் நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டுதான் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதிலும், தொழில்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நாம் புரிந்து கொண்டால் இந்தச் சிக்கல் பெரும் அளவிற்கு ஏற்படாது. தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு பிற நாட்டுத் தொழில் அதிபர்களும் நம் மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய அளவிற்கு நாம் முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு பொருள் மற்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அதே பொருளோடு போட்டி போட வேண்டும். அதற்கு ஒரு சந்தையை நாம் நாடிச் செல்ல வேண்டும்.

உதாரணத்திற்காக ரசாயனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வெளி மாநிலச் சந்தைக்கு நாம் செல்ல வேண்டும். அப்படி போட்டி போட வேண்டியிருப்பதால் வேறு மாநிலங்களில் அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு கொடுக்கக் கூடிய மின் கட்டணத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இங்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஏற்றத் தாழ்வு வேண்டுமென்றே மின்சார வாரியம் செய்கிறது அல்லது ஒருவரைக் கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் என்று செய்கிறது என்ற கருத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்: இதை வேறு முறையில் மாற்றியமைத்து எல்லோருக்கும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரக் கொடுக்கக்கூடிய ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வார்களேயானால் அதையும் அரசு பரிசீலிப்பதற்குத் தயாராகயிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்திய நாடு முழுவதிலும் தொழில் துறையானாலும் சரி அல்லது விவசாயத் துறையானாலும் சரி வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வெவ்வேறு கட்டணங்கள் இருப்பது நல்லதல்ல என்ற கருத்தைத் திட்டக் குழுவினிடம் நம் அரசு எடுத்துச் சொல்லியுள்ளது. மற்ற மாநிலங்களும் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரே விதமான கட்டணம் இருக்கக் கூடிய ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயாராயிருக்கிறோம். அதை மத்திய அரசு, திட்டக்குழு காமன் கிரீட் என்ற முறையில் ஏற்படுத்தி எல்லா மாநிலங்களிலும் சீரான முறையில் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்க முன் வருமானால் நம் மாநில அரசு அதற்கு ஒத்தாழைப்புத் தரும் என்று கருத்தைத் திட்டக்குழுவில் நாம் ஏற்புறுத்தியிருக்கிறோம். தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலிலும் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். தென் மண்டல மாநிலங்கள் சேர்ந்து பேசக்கூடிய கவுன்சிலிலும் பெங்களூரில் நடந்த கூட்டத்தில் இதே கருத்தைக் கூறியிருக்கிறோம்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் துறையானாலும் சரி அல்லது விவசாயத் துறையானாலும் சரி, மின்சாரம் தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் தேவையான மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும், சிறந்த முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்ற

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. மாதவன்]

கருத்தை ஏற்றுச் செயல்பட்டு வருகிறது. மின்சாரம் சில காலங்களில் குறைத்து கொடுக்கப்படுகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக எலெக்ட்ரிஸிட்டி கட் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை நம் வாரியம் ஏற்படுத்தி இந்திய நாட்டிற்கே நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அதற்காக வாரியத்தின் பணியாளர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மின்சார வாரியம் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்படத்தக்க விதத்தில் உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகள் தருவார்களேயானால் அவை செயல்படுத்தப்படும் என்ற உறுதியைத் தந்து அப்படிப்பட்ட நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் விவாதத்தைத் துவக்கி வைப்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்பாக சமீபத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் மின்சார வாரியம் செய்த அல்லது எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக அந்த நடவடிக்கைகள் தவறானவை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அதற்காக ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய அவசியத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அதன் விளைவாக உயிர்நீத்த விவசாய தியாகிகளுக்கு முதலில் என் கட்சி சார்பில் நான் அஞ்சலி செலுத்திக்கொள்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்தின் விளைவாக விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியது தவறு அல்லது இரும்புத்தக்கதல்ல என்பதை இந்த ஆட்சி உணர்ந்து அதன் விளைவாக எடுத்த நடவடிக்கைகளை மாற்றிக்கொண்டு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்த இந்த அரசு போராடிய அந்த விவசாயிகளுக்காக, உயிர்நீத்த அந்த விவசாயிகளுக்காக இரண்டொரு வரிகளில் இந்த அறிக்கையில் தனது அஞ்சலியை செலுத்தி யிருக்கலாம். பல இடங்களில் துப்பாக்கி சூடுகள் நடைபெறுகின்ற பொழுதெல்லாம் இங்கே அவர்களுக்காக அஞ்சலி செலுத்துகிற நிலைமையைக் காண்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல. கோவை மாவட்டத்தில் அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு உயிர் நீத்த விவசாயிகளின் குடும்பத்தினர்களுக்குப் பொருள் உதவி தருவதற்கு முன்வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டு உயிர் நீத்த விவசாயிகளின் குடும்பத்தினருடைய நல்லெண்ணத்தை இழக்காமல் இருப்பதற்கு அல்லது செய்த தவறுகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு இந்த அரசு முதலிலேயே செய்திருக்கவேண்டிய ஒரே ஒரு காரியம், உயிர் நீத்த விவசாயிகளுக்குத் தன்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். இனியாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் திருத்திக்கொள்ளும் இந்த அரசு என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். 'விவசாயத்திற்கும், தொழில் துறைக்கும் பாரபட்சம் காட்டவில்லை, கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நாங்கள் நஷ்டப்பட்டுக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். தொழில் துறையில் அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு மட்டுமல்ல, தொழில் கூடங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களைப் பல மாநிலங்களோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு, அவற்றை விற்பனை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால். தொழில் கூடங்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டிய கட்டாயமும், அவசியமும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது, என்று தெளிவுபடுத்தினார்கள். உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதுதான் ஒரு வழி என்று நிச்சயம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். விற்பனை வரியைக் குறைக்கலாம், மற்ற வரி விகிதங்களைக் குறைக்கலாம் ஆனால், குறிப்பாக மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு அவாகளுடைய கோரிக்கைகளின்படி சலுகை தரமுடியாது என்ற வாதத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிமாலை. இந்த அரசு திரும்பத் திரும்ப இந்தக் கருத்தைக் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். 'மின்சாரக் கட்டணத்தை இவர்களுக்குக் குறைக்கிறோம். தொழில் கூடங்களுக்கும் குறைக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கு நாங்கள் ஆளாகிறோம், மற்ற மாநிலங்களோடு நாங்கள் போட்டி போடவேண்டிய நிலைமை' என்றெல்லாம் சொல்வது இந்தப் பிரச்சனையைத் தட்டிக் கழிப்பதாக ஆகுமே தவிர, அது நியாயப்பூர்வமான வாதமாக இருக்காது. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை எனது கட்சி சார்பிலே என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையிலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிற மின்சார விசைக்கான கட்டணத்தைக் குறைப்பதன் காரணமாக இந்த அரசுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் ஏறத்தாழ ரூ. 2. கோடி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1¾ கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு படி அரிசித் திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்தது ரூபாய் 20 கோடி. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்காக அந்த அளவுக்கு நஷ்டப்படுகிற இந்த அரசு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவு செய்திருப்பது ரூ. 1¾ கோடி நஷ்டப்பட்டது என்கூடச் சொல்லமாட்டேன். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு இந்த அளவுக்குக்கூடச் செல்வழிப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வராததை ஒரு நிலைமையை இந்த அரசு உணரவேண்டும். இந்தப் போக்கு நல்லதொரு போக்கு அல்ல. விவசாயிகளை அலட்சியப்படுத்துகிற போக்கு. இது ஒரு நல்லாட்சியின் போக்காக அமையாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அது மட்டுமல்ல. தாங்கள் சோஷலிஸ்டு என்று பேசுகிறவர்கள், உண்மை சோஷலிஸ்டு என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள், சோஷலிஸ்டு என்ற வார்த்தையைச் சொல்கிற அல்லது அந்தக் கொள்கையை வைத்திருக்கிற மற்ற கட்சிகளை எக்காளமிட்டு, கிண்டல் செய்து கொண்டிருக்கிற இன்றைய ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எந்த சோஷலிஸ்தை இதன் மூலம் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்? (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஜனசங்க சோஷலிஸ்ட்!) ஜனசங்க சோஷலிசம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி. காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ளாது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மைசூர். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன, மைசூர் விவசாயிகளுடைய மற்ற சூழ்நிலை என்ன, அவர்களுக்கு மற்ற வாய்ப்புகள் என்ன, இங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு மற்ற வாய்ப்புகள் என்ன என்பதை யெல்லாம் சற்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அங்கே இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லி நியாயம் காண்கிற வழி நம்முடைய பிரச்சினை. தள்ளிப் போடுவதற்கே வழியாகும். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் இருப்பது நியாயமாக இருக்காது. வேண்டுமானால் திசை திருப்புகிற வாதமாக இருக்கலாமே தவிர, பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் காண்கிற வாதமாக இருக்காது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று மிகுந்த பெருமையோடு இந்த அரசு விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. நேற்று வரை சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1970-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களும் மின்விசை பெற்றுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) 1972-க்குள் என்று சொல்கிறார்கள். மிகுந்த பெருமை. ஆனால், மின்சார விசையை எதற்குத் தருகிறார்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அங்கே விளக்குகள் எரிவதற்கு என்ற நிலைமைதான். மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அல்லது சிறு தொழில்களை எளர்ப்பதற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கான எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் மின்சார வாரியம் இன்று வரையில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் சொல்வதெல்லாம், 'நாங்கள் 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்புக் கொடுத்து விடுவோம், அங்கெல்லாம் விளக்குகள் எரிந்துவிடும்' என்றுதான் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைச் கொடுத்து உதவு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

வது அல்லது சிறு தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து உதவுவது என்பது இல்லாமல், விளக்கை வேண்டுமானால் எரியும்படிச் செய்து விடுகிறோம் என்று சொல்வது இந்த அரசாங்கத்திற்கு விளம்பரமாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர, விவசாயிகள் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதாக இந்த நிகழ்ச்சி அமையாது. 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் தந்து விடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. விளக்கு எரிந்தால் சோறு போடுமா? சோறு போட வேண்டியவர்களுக்கு உதவி செய்வது உண்மையாகத் தர வேண்டியவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தரவண்டும். தரவேண்டிய தொழிலுக்கு மின்சாரம் தரவேண்டும். இல்லையென்றால் முழுமையாக இதற்குப் பொறுப்பேற்ற அரசாங்க இந்த அரசு இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மின்சாரத் துறையைப்பொறுத்த வரையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. 1,500 கிளார்க்குகள், டைபிஸ்டுகள் வேண்டும் என்று ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதத்தில் அதற்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டு, தேர்வுகள் நடைபெற்றன. இப்பொழுது 8-வது மாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரத் துறை என்ன தான் செய்துகொண்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. தேர்வுகள் நடைபெற்று 6 மாத காலம் வரையார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள், யார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை என்று கூட சொல்வதற்கு முடியாத பொறுப்பற்ற ஒரு இலாகா வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது. மின்சார வாரியம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? என் இந்த அச்சம் அல்லது யாருடைய தலையீட்டுக்காக அங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? எதைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். 1,500 இடங்களுக்கு ஏறத்தாழ லட்சம் பேர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் செலவு செய்திருக்கிற தொகைக்கு மேலாக, ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் ரிபார்சு கிடைப்பதற்காக செய்து கொண்டிருக்கும் செலவு இன்றைய தினம் வரையில் குறையவில்லை. மின்சார வாரியம் இன்னும் எத்தனை மாதங்களுக்கு தேர்வு நடத்திக் கொண்டிருக்கப் போகிறது? தேர்வுக்கான முடிவுகளை எப்பொழுது சொல்லப் போகிறது. என் இந்த அளவுக்கு திறமைக் குறைவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது மின்சார வாரியம் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய வலுவைத் தந்திருக்கிறது இந்த மின்சாரத் துறை. அது தான் இரும்புக் கரம்; மின்சாரத்துறைதான் அவரை வலிய இழுத்து இரும்புக் கரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வைத்தது. மின்சாரத் துறை பொறியாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவோம் என்று அறிவித்த பொழுது 'நான் அடக்கியே திருவேன். இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்குவேன்' என்று சொன்னார்கள்.

1970 ஆகஸ்ட் 25]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை உண்மையாகச் சொல்ல வேண்டும். திரித்துக் கூறக் கூடாது. நிருபர்கள் கேட்டார்கள், மின்சார ஊழியர்கள் சதி வேலைகளில் ஈடுபட்டால் என்ன செய்வீர்கள் என்று; சதித் திட்டங்களை இந்த அரசு இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கும் என்று சொன்னேன். அப்படியானால் சதித் திட்டத்தை இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கக் கூடாது, மலர்க்கரம் கொண்டு அணைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மிகுந்த மகிழ்ச்சி. இரும்பு கரத்தைப் பற்றி, அந்த வார்த்தை பற்றிச் சொன்னேன். மின்சாரப் பொறியாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்களை வேலைக்கு வராமல் தடுத்தார்கள்...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மறுபடியும் திரித்து சொல்கிறீர்கள். அப்படிச் சொல்வதே வழக்கமாக இருக்கிறது உங்களுக்கு. நான் எப்படிச் சொன்னேன்? 'மின்சார ஊழியர்கள், பொறியாளர்கள், நான்கு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊதிய உயர்வு தரப்பட்ட பிறகு, அதை ஒத்துக்கொண்டு போய், அதற்கு மறுநாள் 200, 300 பேர்கள், நாங்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோம். இரவு 12 மணிக்கு மேல் ஈடுபடுவோம் என்று அறிவித்துவிட்டு, ஆனால் மாலை 4 அல்லது 5 மணிக்கே ஈடுபட்டு, எல்லா ஊர்களிலும், மின்சாரம் நின்றுபோய், தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு இடங்களிலும் விளக்குகள் இல்லாமல், இயந்திரங்களை இயக்க முடியாமல் செய்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். எங்கும் மின்சாரமே இல்லாமல் இருள் சூழ்ந்திருக்கும் பயங்கரமான நிலை நாட்டில் உருவாயிற்று. அந்த நிலையில் அரசு எடுத்துக் கொண்ட அவசர நடவடிக்கைகளின் பயனாக உடனடியாக, விளக்குகளை நாடு எங்கும் எரியச் செய்ய முடிந்தது. அப்படியும் திருநெல்வேலியில் 3, 4 மணிக்குப் பிறகே விளக்குகள் வந்தன.

அப்பொழுது நிருபர்கள், இந்தப் போராட்டம் பற்றி என்னைக் கேட்டார்கள். அதெல்லாம், பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. சதி வேலைகளில் ஈடுபடுபவர்களை, அரசு இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்கும் என்று சொன்னேன். அதை வைத்துக் கொண்டு "இவர் விவசாயிகளை இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்குவார், தொழிலாளர்களை இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்குவார்" என்று, கீழ் மேலாகப் பேசி வருகிறார்கள். அது உண்மைக்கு மாறானது. அது முறையற்றது. இது இரும்புக்கரமா? தொட்டுப் பாருங்கள்; இது சாதாரண எலும்புக்கரம் தான் (சிரிப்பு).

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இது இரும்புக்கரமா, மலர் கரமா, தோல் கரந்தான், தொட்டுப்பாருங்கள், என்று சொல்கிற அளவிற்குத் தேவைப்படுகிறது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையின் அளவு. சதி வேலை செய்கிறவர்களை இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கியே திருவேன் என்று சொன்னார்கள்.

[1970 ஆகஸ்ட் 25]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சதி வேலை செய்பவர்களை அடக்குவேன் என்று சொன்னது தவறு?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தவறில்லை, மிக மிகத் தேவை. ஆனால் சதி என்ற பெயரால், பொறியாளர்கள் பழி வாங்கப்படுவது, அவர்களைப் பழி வாங்க நினைப்பது, அவர்கள் ஆளும் கட்சி யூனியன் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை மனதில் கொண்டு, அவர்களை அழித்து விடுவது என்று நினைப்பது--இரும்புக்காரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்பது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எத்தனை பேர்கள் பழி வாங்கப் பட்டார்கள்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் பல்வேறு பொறியாளர்கள் கைது செய்யப்பட்ட நிலையில், அவர்கள் எப்படி கைது செய்யப்பட்டு, கொண்டு சென்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கைது செய்யப்பட்டவர்கள், ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று தெரியுமா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: சதி வேலையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று; இன்று வரையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? சதிகாரர்கள் எப்படி நடத்தப்பட்ட வேண்டும்? பொறியாளர்களைப் பொறுத்த வரை, இது வரை எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? என்ன செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை போதாது, இன்னும் அதிகமாக எடுக்க வேண்டும் என்கிறீர்களா? அப்படியானால் யோசிக்கிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: சதிகாரர்கள் என்றால் நிச்சயம் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் சதிகாரர்கள் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு, யார் மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதில், அரசுக்கு நிச்சயம் தயக்கம் இருக்கும். இந்தப் பொறியாளர்கள், வேலைக்கு வருகிறோம் என்று சொன்னபோது, வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதமானது என்று அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, வேலைக்கு திரும்ப வருகிறோம் என்று சொன்னபோது, மின்சாரத் துறை 'வேலைக்கு வராதே', மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வர வேண்டும் என்று சொன்னது. வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதம் என்று, தடை விதித்த பிறகு, அது தவறு என்று அறிவித்த பிறகு வேலைக்குத் திரும்புகிறவர்களை, 'வராதே' என்று சொன்னவர்களை, 'வேலைக்கு வராதே' என்று சொன்னவரை, என்ன செய்தார்கள்? அப்படிச் சொன்னவர் அந்த வாரியத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். ஆகவே, சதித் திட்டத்தில் ஈடுபட்டவர் அந்தத் தலைவர்தான்; வேறு இல்லை. வேலை நிறுத்தம் தவறு என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு அது கேடு, நாடு இருள் அடையும் என்று

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சொல்லி இருக்கிறது அரசு. அதன் விளைவாக, வேலை நிறுத்தம் செய்த பொறியாளர்கள் வேலைக்கு வருகிறோம் என்றபொழுது, 'வராதே' என்றவரை தலைமையாளராக வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது நியாயமாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 'வராதே' என்று சொல்லவில்லை. செய்த தவறுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து விட்டு, மன்னிப்பு தெரிவித்துவிட்டு, வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. வராதே என்று சொல்லவில்லை. ஏதோ கட்சியின் மீது செய்யப் பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். பல கட்சிகளில், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சார்ந்தவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். இப்பொழுது காங்கிரசுக்கும், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுக்கும் (குறுக்கீடு) ஆம், உங்கள் காங்கிரசுக்கும் ஒரு இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுக்கும் மேலே ஏற்பட்டிருக்கும் உறவு காரணமாக இப்படி வலிய வலிய பேசுகிறார்களோ?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சதிவேலை பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதம் என்றவுடனேயே பொறியாளர்கள், ஒடோடி வருகிறார்கள் வேலைக்கு ஆனால் 'வராதே', போகக் கூடாது மன்னிப்புக் கடிதம் கொடு என்றெல்லாம் சொல்லி ...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் வேலைக்கு வா என்றால், அதற்கு வராதே என்பதா பொருள்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அப்படியானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாளர்கள் ...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவது வேறு; வேலைக்கு வராமல் இருப்பது வேறு. இயந்திரங்களை விட்டு விட்டு, பழுதாக்கி விட்டு, இயக்க முடியாமல் செய்துவிட்டுப் போனால், உறுப்பினருடைய யோசனைப்படி அது புனிதமான வேலை நிறுத்தமா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: என்னுடைய கேள்வி யெல்லாம், வேலைக்கு வருபவர்களைப் பற்றியது. சதி வேலையில் ஈடுபட்டவர்களைப் பற்றி, நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, நியாயம் என்றே ஒத்தக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்காகப் பரிந்து வருகிறீர்களே என்று கேட்கும் அளவில் என்னை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் கோரிக்கைகள் கேட்டு, வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்ல முடியாத அளவிற்குத் தடை செய்யும் அளவிற்கு அரசு போகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வேலை நிறுத்தத்தின் தன்மையைப் பொருத்தது. என்னவோ தொழிற்சாலைகளில், அரசுத்துறை அலுவலர்களை மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு சோலேண்டும் என்பதுபோலச் சொல்கிறார்கள். இது ஒர் அநியாயமான பணி; நாட்டுக்கு மிக மிக - அநியாயமான

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

இன்றியமையாத பணி. நாட்டை, இருட்டடித்துவிட்டு, வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்றால், அதற்கு நடவடிக்கை வேறுகத்தான் இருக்க வேண்டும். பொதுவாக, முன்னேற்ற கழக அரசு, அத்தனையிலும் ஒரே சாரியாக எடுக்கும் நடவடிக்கையில்கூட.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அதைத்தான் கேட்கிறேன். வேலை நிறுத்தத்தால் பாதகம் ஏற்படும், ஆகவே வேலை நிறுத்தம் தவறு என்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், தெளிவாக வேலைக்குத் திரும்புகிறோம் என்பவர்களைத் தடுப்பது

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தடுக்கப்படவில்லை, தடுக்கப்படவில்லை, தடுக்கப்படவில்லை என்று மூன்று முறையும் சொல்லுகிறேன். நிபந்தனைக்குட்பட்டு வரவேண்டும் என்றார்கள். நீங்களே, “இது அத்தியாவசியமான இலாகா என்பதை ஒட்டிக் கொள்ளுகிறேன், வேலை நிறுத்தம் தவறு” என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுகிறீர்கள். ஒரு நிபந்தனையை ஒட்டி வரவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தடை செய்த சட்டம் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டுத்தான் திரும்ப வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால், இவ்வளவு தூரம் நீட்டியிருக்க மாட்டேன். ஆனால், சட்டம் வேலை நிறுத்தத்தைத்தான் தடை செய்கிறது. நிபந்தனை என்பது வேலைக்கு வராதே என்பதன் மாற்றுப் பெயர் என்று விளக்கம் சொல்வதானால்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சட்டத்தை வன்மையாகச் செயல்படுத்தினால், யாரையும் வேலைக்குச் சேர்க்க முடியாது. ஆகவே, தொழிலாளர் பேரில் அனுதாப உணர்ச்சியோடு, தவறுக்கு வருந்துகிறார்கள், ஆகவே பழி வாங்கக் கூடாது, மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு வேலைக்கு வா என்று சொன்னோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: சட்டங்களைக் கட்டுப்பாடாக நடத்தாததால் தொழிலாளர்களுக்குத் தீங்கு ஏற்படுகிறது என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு இது.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுகளுக்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக்கடன் கொடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் அதற்கான அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு மின்சாரத் துறையில் மின் விசைக்கான அனுமதியைப் பெறுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஆண்டுக் காலம், மூன்றுண்டுக் காலம் வரையில் மின்விசை கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன் கொடுக்கிற துறைக்கும், மின்விசை வழங்கும் துறைக்கும் ஒருவித தொடர்பும் இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த இரண்டு துறைகளுக்கும் தொடர்பு இருந்தால் விசைவாக மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். ஆகவே,

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஒரு நல்ல தொடர்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக மின்சாரத் துறை ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை நியமிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளுக்கு பில் தயாரிக்கப்படுகிற முறை இன்றையதினம் தவறான முறையாக இருந்து வருகிறது. மின்சார மோட்டார் இருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று அதனுடைய ஓட்ட நிலைமையைக் குறித்துக் கொண்டு வந்து பில் தயாரிப்பதில்லை, குத்துமதிப்பாக மதிப்பிடுகின்ற நிலைமைதான் தற்போது இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் ஊழியர்களுக்காகவே பரிந்து பேசியவர் இப்போது ஊழியர்களைக் கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். எந்த இடத்திலும் ஊழியர்கள் தவறு செய்வதில்லை. ஊழியர்கள்மீது அபாண்டமான பழி கமத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய மாவட்டத்தில் விழுப்புரத்தில் தவறு நடந்திருக்கிறது. நடவடிக்கைகள் குறிப்புகளை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். பில்கள் தயாரிப்பதில் என்ன முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விழுப்புரம் வட்டத்தில் அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். (திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதிகாரிகள் அல்ல, ஊழியர்கள்.) ஊழியர்களும் அதிகாரிகள்தான். அவர்கள் மீது வைத்தது மலர்க்கரமா இரும்புக்கரமா என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்களே சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் இதற்குப் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதை வாதமாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆகவே இந்த பில்கள் தயாரிக்கும் முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மேலும் துறையினர் தயாரிக்கும் தவறான பில்களுக்கு அதற்குண்டான கட்டணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அதன் மீது அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. சாதாரணமாக 30 ரூபாய் அளவில் பில் ஆகும் ஒருவருக்கு 70 ரூபாய், 75 ரூபாய் என்று பில் போட்டுவிட்டால் அந்த 70, 75 ரூபாயைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அவர் அப்பீல் செய்து கொள்ள முடியும். துறையினர் செய்யும் தவறுகளுக்காக அதிகமான பணத்தைக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒருவர் அப்பீல் செய்துகொள்ளும் நிலை ஏற்படுகிறபோது, பணம் கட்டாமல் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையை இந்த அரசு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

வசூல்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மின்சார வாரியத்தின் பணியாளர்களுக்கு, ஊழியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொறியாளர்களுக்கு ஒரு விதமாகவும், அக்கவுண்ட் ஸ்டாஃப் பணியாளர்களுக்கு ஒருவிதமாகவும் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது என்பதை மிகுந்த கவனத்தோடு, அந்தரங்க சுத்தியோடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் நமக்கு வேண்டியவர்கள், யார் நமக்கு வேண்டாதவர்கள், யாருக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது, யார் வேலை இல்லாதவர்கள் என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல் அவரவர்களுக்குத் தகுதியான ஊதியத்தைத் தர இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பகுதியில் அடிக்கடி மின்சாரம் தடைப்படுகிறது. 100 வாட் பல்புகள் எரியும்பொழுதுகூட 40 வாட் பல்பு போல வெளிச்சம் குறைந்து காணப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் 110 கே. வி. ஸ்டேஷன்கள் அமைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தக் கோரிக்கை இந்தத் தரப்பிலேயிருந்து வருகின்ற காரணத்தாலே இதுவும் தடையாக இருந்துவிடக் கூடாது என்று சொல்லி- என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, அதைப் பாராட்டி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் மின்சார வாரியத்தின் பெருமையைப் பற்றியும், அதனுடைய சேவையைப் பற்றியும் இந்திய துணைக் கண்டத்திலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் பாராட்டு தெரிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. சற்று முன்னாலே இந்த வாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், கோவை மாவட்ட சம்பவத்தைப் பற்றி அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் சொற்பொழிவைத் தொடங்கினார்கள். அண்மையில் மின்சார வாரியத்தில் ஏற்பட்ட தொழில்துறை வேலை நிறுத்தத்தை கண் நோய் காரணமாக மருத்துவ மனையில் இருந்தபோது தன்னுடைய உடல்நலம் பாராட்டாமல் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு சமரசம் செய்து வைத்து, மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்கு நல்ல தீர்ப்பு வழங்கிய நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி உரையை நிகழ்த்துவார் என்று நான் கருதினேன். ஆனால் எனக்கு மிகுந்த ஏமாற்றம் தான் ஏற்பட்டது.

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட்ட கோயம் புத்தூர் நிகழ்ச்சி இந்த மன்றத்திலுள்ள எவருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்காது. ஒரு உயிர் போய்விடுவது இந்த மன்றத்திலுள்ள எவருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்காது. ஆனால் கடந்த காலத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி யாராவது எண்ணியது உண்டா? அண்மையில் ஏற்பட்ட சம்பவம் இனியும் நடைபெறாமல் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது நம் அனைவருடைய நீங்காத கடமையாகும். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை ஆரம்பித்து வைத்த அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, இந்த வாரியம் செம்மையாக நடைபெற, வேண்டிய நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். இது நம் அனைவருடைய கடமையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் மின்சார வாரியத்தைப் பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மின்சார வாரியத்தில் முக்கால் லட்சத் திற்கும் குறையாத எண்ணிக்கையுள்ள ஊழியர்கள் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மிகப் பெரிய நிறுவனமாகும் இது. மின்சார ஊழியர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நியாயமானவை. ஊழியர்கள் தங்களுடைய குறைகளை காலப்போக்கில் முறைப்படி எடுத்துச் சொல்லி, மனம் திறந்து பேசி நல்ல முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனுடைய சேவையை நாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட முடிவின் காரணமாக, மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிவுரையின் காரணமாக ஊழியர்களின் ஊதியம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. வேறு துறையில் இருப்பவர்கள் மின்சார வாரியத்தில் தங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை கிடைக்காதா என்று எண்ணும் அளவில் இருந்து வருகிறது. இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் மின்சார வாரியத்தின் பெருமையை கௌரவிப்பதாகும் என்று கருதுகிறேன்.

மின்சாரத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதைக் குறிப்பிட்டு ஓர் உறுப்பினர் பேசினார். குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குள் இலக்கை ஏற்படுத்தி, எல்லாக் குக்கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை அளிப்பது என்ற திட்டத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். வாரியத்தை நல்ல முறையில் இயங்க வைக்க நல்ல பல ஆலோசனைகளையும் உறுப்பினர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் இருள் சூழ்ந்தவண்ணம் இருந்தன. அண்மையில் நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின்விளக்கு எரிய ஆரம்பித்திருக்கின்றன. மேலும் உழவர்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கி விவசாயத்தை வளர்த்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நல்ல சலுகைகளை அளித்து வந்திருக்கிறோம். தொழற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை வழங்கி தொழிலைப் பெருக்கியிருக்கிறோம்.

[திரு. ந. தருமலிங்கம்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

இதெல்லாம் இந்த வாரியத்தின் வளர்ச்சியை நேர்மையாகக் காட்டுகிறது. நம்முடைய ஒத்துழைப்பைப் பொறுத்துதான் இந்த நிர்வாகம் திறம்பட நடைபெற முடியும். நமக்குள்ள பொறுப்புக்கள் அதிகம். நாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், நமக்குள்ள பற்றாக்குறையை பிற இடங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், முறைப்படி விற்பனையும் செய்ய வேண்டும். அதற்கான கட்டணத்தை விதிக்க வேண்டும். முக்கால் லட்சத்துக்கும் அதிகமான பேர்சன் வேலை செய்வதனால் பல சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடும். குறைகளை அப்படியே வளரவிட்டு—பின்னால் அதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறி குறை சொல்லலாம் என்கிற அளவில் அரசியல் கட்சிகள் மட்டும் அல்ல—யாரும் செய்து விடாது அவ்வப்போது குறைகளை எடுத்துக் காட்டி கண்டிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகளும் அவ்வப்போது அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்துவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்து வருகின்றதைக் காணலாம். அதற்காக வாரியத் தலைமையையும், இந்த அரசாங்கத்தையும் பாராட்டிக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கிராமங்களில் மின்சார விளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை என்ற குறைபாட்டை மூடி மறைக்க முடியாது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மேலும் மீட்டர்களைப் பொறுத்துத்தான் பல சிக்கல்கள். நாங்கள்கூட கீழ் நஞ்சை மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் இது பற்றி எடுத்துப் பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அந்த மீட்டர்களைப் பொறுத்த பொறுப்பை அங்கங்கே ஊராட்சி மன்றத்தின் பொறுப்பில் விட்டு விடலாம். மீட்டர்களுக்கு ஏற்ற கட்டணத்தை முறைப்படி அவர்கள் தருவார்கள். மீட்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட குறைபாட்டை நீக்கினாலேயே பல குறைபாடுகள் அகலும்.

உறுப்பினர்கள் சொல்கிற நல்ல யோசனைகளை அதிகாரிகளும் பரிசீலனை செய்து அதன் மீது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து பாராட்டி மிகுந்த அளவுக்கு தமிழ் மக்களுக்கு பயன் அளிக்கத் தக்க வகையில் என்னுடைய கிராமங்களுக்கு மின்வசதியை அளிக்கிற வாரியத்தைப் பாராட்டி அமர்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, while participating in this debate, I would like to pinpoint certain important things which I am afraid the Government of Tamil Nadu had missed putting into practice. For instance take the agriculture problem. There was a power tariff for agriculturists. The agriculturists had been agitating for quite a long time that the power tariff should be reduced. They originally asked for reduction of 2P. and then they came down to 1P. and said that if it was 1P

1970 ஆகஸ்ட் 25]

[Dr. H. V. Hande]

reduction they would be agreeable to that. Then the Government of Tamil Nadu came to a compromise that for those wells which have a depth of 75', this concession should be given. Above that, it should not be given. Then the representatives of the Agriculturists' Association came to Madras. They met our Chief Minister and had some discussion but the negotiations unfortunately failed. Subsequently there was an agitation.

Our party of course is totally against agitational approach. My submission is that this situation could have been avoided. We appreciate that the Chief Minister reduced the tariff to 9P. for all wells after the agitation. I am afraid that the Hon. Chief Minister, who is usually tactful (I have great regard for his tactfulness), if only he had been properly advised, could have avoided the catastrophe that followed the agitation and which had been so graphically described by my friend Mr. Ramamoorthi; though I do not share the sentiments expressed by him, that situation, unhappy situation, which led to the resignation of a member of our party, Thiru Krishnaswamy Gounder (though I do not approve the method he adopted) — that situation could have been avoided. That the situation had developed to the extent of making a Member of the House, resign his party membership and also his membership of the Assembly, goes to show the feeling of agriculturists in respect of this power tariff question.W

Many agriculturists felt that the rates were high and tehat it should be reduced. Their feeling was so much. They went on a strike, a 'morchha' and there was police firing, where unfortunately some lives were lost. I am sure the Hon. Chief Minister will agree with me in expressing his grief at the loss of life of a few citizens of our country. If only he had taken greater care (I do not blame him) if only he had been better advised (even in my small capacity as M.L.A. I have to take the advice of many friends experts on some questions), this situation could have been avoided. I know the Chief Minister's time is precious. I do not blame the Chief Minister. He ought to have been properly advised. If only he had been advised.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் இந்த விஷயம் முடிந்து விட்டது என்று எண்ணியிருந்தேன். அது பற்றிய விளக்கத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 75 அடி ஆழத்திற்கு மேற்பட்ட கிணறுகளுக்கு 9 பைசா என்றும் மற்ற கிணறுகளுக்கு 10 பைசா என்றும் இந்த சபையில் தீர்மானிக்கப்பட்ட போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட “நான் இதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் பாதி அளவுதான் வரவேற்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். கோவை விவசாய சங்கத் தலைவர் அவர்கள் என்னிடம் நேரிலும் கடிதம் மூலமாகவும் தொடர்பு கொண்டபோது கூட நான் 75 அடி ஆழத்திற்கு மேற்பட்ட கிணறுகளுக்கு 9 பைசா என்றும் மற்ற கிணறுகளுக்கு 10

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

பைசா என்றும் கூறியபோது அவர் 9 பைசா வசூலிக்கும் கிணறுகள் கோவை மாவட்டத்தில் 35 சதவிகிதம் இருப்பதாகவும் 10 பைசா வசூலிக்கும் கிணறுகள் 15 சதவிகிதம் தான் இருப்பதாகவும் கூறினார். ஆகையால் 15 சதவிகிதத்திற்காக இன்றைய தினம் அரசாங்கம் நஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் திரு. மன்றாடியார் தலைமையில் வந்த குழுவினரிடத்தில் கூட நான் விவாதித்தேன். அவர்களும் மறுப்பு ஒன்றும் கூறவில்லை. கிளர்ச்சி நடத்தப் போவதாகவும் கூறவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதலமைச்சர் பேசும்போது எதிர்கட்சித் தலைவர் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று பேசினார். நான் அப்போது முழுவதையும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் அதையும் தான் குறிப்பிட்டேன். நீங்கள் உங்கள் கட்சிக்கு மிகவும் பயப்படுகிறீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஒன்றும் கட்சிக்கு பயப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரை மன்றாடியார் வந்து பார்த்ததுதான் தவறுகிவிட்டது. கொஞ்சம் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் விட்டுக் கொடுத்திருப்பார் என்று சொல்லுகிறேன். அநேகமாக 8-1/2 பைசாவுக்கே ஒத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I would like to be spared from the interruption of the hon. the Leader of the Opposition because the time at my disposal is very short. The Hon. Chief Minister has done a good thing and he has given the rate of 9 paise for all the wells. Now for argument's sake I have to say that if the Department had probably advised the Hon. Chief Minister in time and sufficiently earlier before 'kilarchi' and not after that, it would have been a good thing. I do not accuse the Hon. Chief Minister and I do not want to attribute any motive to him and this I want to make clear on this occasion. A proper assessment by top officers in the Secretariat should have been given to the Hon. Chief Minister and if they had forestalled the agitation and acted beforehand, I would have been happier. Anyhow, we have been thankful to the Hon. Chief Minister for what he has done. If he had done it earlier, it would have been a good thing. What we did to-day we should have done yesterday. A few lives would have been saved.

Another argument advanced is with regard to the power tariff for agricultural operations prevailing outside Tamil Nadu. In this connection I have to point out one thing. What is the total number of acres having irrigation facilities in Tamil Nadu? At least two-third or three-fourth of the agricultural operations are done by lift irrigation through pumpsets. Such being the case, it is very important for increased food output that special attention should be given to the agricultural power tariff.

1970 ஆகஸ்ட் 25]

[Dr. H. V. Hande]

Now with regard to the point mentioned by the distinguished Hon. Minister in his statement, viz., that there would be no power cut in future, we are very happy about it. But one of the most important points which we have to take into consideration is that industrial buoyancy has not shown much upward trend for the past two or three years. So I would like the Hon. Chief Minister to consult even some of the industrial and economic experts on the subject. If there is a steady rise in industrialisation, there would always be power hunger and marginal power hunger is good as it only indicates the maximum utilisation of power. Therefore, to say that there is power surplus is not important and there is nothing new in it. If we have surplus power it only means that we are short of production and it also indicates that the industrial output can be bettered.

Now, I come to the third point. What are the reasons for the increased power tariff in the agricultural sector, industrial sector and the domestic sector? Firstly, there is administrative inefficiency and so far as administration is concerned, there is inefficiency at the top level. Also, there is no proper co-ordination between different sections of the Department. Therefore, there should be proper toning-up of the administration and proper co-ordination between the various sections so that each section would know what the other section does. So, I suggest that the State should be divided into three or four zones and each zone should be put in charge of a Chief Electrical Engineer so that there is no top heavy administration at the top. If this is done, red-tapism could be avoided and the administrative efficiency could be improved.

The second reason is that there is heavy percentage of loss of electricity through transmission. My information is that so far as transmission loss is concerned, our State is the highest in this respect and we are having the maximum transmission loss. Therefore, transmission methods have to be modernised. The third reason is that there is theft of electricity. A large quantity of electricity is being stolen and as a result of it the electricity is not made available to the rightful users at cheaper rates. We are not able to reduce the tariff because there is theft in electricity. This aspect of the matter has to be properly looked into. I am sure the Board would take note of what I have stated and see that remedial measures are instituted immediately.

Then I come to the most important point with which I am obsessed and that is management-labour relationship. For the past six years ever since I became a Member of the Legislative Council and Assembly I have pointed out that there is no proper relationship between management and labour. I cannot pinpoint the responsibility. But there is no proper relationship between the management and labour. This is a chronic malady and I would request the Hon. Chief Minister to address himself

[Thiru Dr. H. V. Hande] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

to this task and let him not be guided purely by what the officers would say. They would say—

அதிகாரிகள் சொல்லுவார்கள், “எல்லாம் பிரமாதமாக இருக்கிறது; ஒன்றும் தொந்தரவு கிடையாது, ஒன்றும் தகராறு கிடையாது” என்று

But we should keep our eyes wide open and I would request our Hon. Minister who has got an experience in this field and who has referred to a number of salient points in this speech, to find out the reasons for this malady. Now, we are, actually going to spend an extra amount of Rs. 4 crores but have you satisfied the Labour? Has there been proper co-ordination between the management and labour with regard to the implementation of the Wage Board? As there is no proper dialogue between them, it has finally ended in a ghastly strike. I personally feel that so far as industrial dispute is concerned strike should be the last weapon and it should be used only if all other methods have failed. But unfortunately there has been a strike afterwards. How did the management cope up with the strike? That has been a problem.

In this connection, I want to suggest that newspaper advertisement asking new graduate engineers to join the Board should not have been given. The powerful oratory of the Hon. Chief Minister would have been used against the Government if he had been on this side of the House. If he had been in the Opposition and the Congress Government was in power he would have given a jolt to the Government on that issue. When he was Deputy Leader of the Opposition four years ago he had done so on many occasions. He has got the gift of the gab and I do not know how many on this side of the House has got it (Interruption from Thiru K. Vinayakam) I do mean it seriously and I hope Thiru Vinayakam would appreciate it. Now my point is that if the management had advertised in the newspapers in a Central Government undertaking, namely that if the striking Engineers did not return to work within 24 hours their services would be terminated, how would the State Government have felt? As there are a large number of qualified persons unemployed, there would arise no problem with regard to filling up the vacancies. That is why our party has been constantly saying that the greater the unemployment the greater is the risk to those who indulge in strike.

The unemployment problem has got a direct bearing on a strike. When the advertisement came, there was great temptation for the unemployment to get in, in the place of people who were on strike. If this had been done in a Central Organisation or private company what would have been the attitude of the Trade Union Leaders? I mean even the trade union leaders of the ruling party. Supposing there was a strike in a Central Government organization and a similar advertisement was put

1970 ஆகஸ்ட் 25] [Thiru Dr. H. V. Hande]

up, how would a trade union headed by a ruling party have felt? The Chief Minister would have hastily intervened. The advertisement had hurt the feelings of a vast section of the Electricity Board employees. They felt like shedding tears. That unfortunate situation could have been avoided if only better advice had been given to the Chief Minister.

Another obnoxious thing is the inter-union rivalry. This is bogging us down. The electricity board employees are the unfortunate victims. Everyone in this House is indulging in some trade union activity or other. He has a share in this chaos. Let us be frank about it. Let us not exploit party feeling. This inter-union rivalry is a very serious matter. I wish the Hon. Chief Minister calls all the rival leaders and also the workers' and representatives and see whether it cannot be cleansed of political affiliations. I have tried to analyse the reasons for this inter-union rivalry. The main cause is this. The management is soft to a Union headed by a powerful M.L.A. If he belongs to the ruling party, he invariably gets good respect and what he says acceded to. So, the tendency of the workers is to join the Union headed by that M.L.A. Managements only respect that Union. That should not be. To-day an M.L.A. may be the leader of a Union. But even a worker could be a leader of a union. But unfortunately, the management will not be conducive to such a union. A Union headed by Mr. Ramamoorthi may not be powerful as a union led by a M.L.A. of the ruling party. That tendency should go. The Management should respect every union, even a union led by an ordinary worker. The object of the trade union movement in all democratic countries is to do justice to workers and to get them their legitimate needs. May be in China and Russia wherein there is no trade union, if any one says he is a trade union leader, he will be immediately destroyed and turned into phosphate. But we are in a democratic country wherein we give respect to trade-union movement. The role of labour is recognised and the Hon. Chief Minister knows the role of labour. What I say is, the inter-union rivalry should be stopped. The tendency is now to have a politician as leader of the union, since the management listens to the words of a powerful M.L.A. Even an ordinary worker with grease and dirt over his clothes who does not belong to any party, can be a leader of union and management should respect his words. Sometimes he does not even get a chance of interview with the Chairman. This worker is a representative of labour and his words should be given weight, never mind if he is only an ordinary worker. That is the object of trade union movement, to secure legitimate rights of workers. Let the present rivalry be neutralised.

I have some two or three points more. The State Electricity Board advertised for 750 jobs. Mr. Ramamoorthi referred to it. 1,25,000 people applied. I do not have the prospectus with me. I have it in my file. They fixed some qualification originally. Afterwards they enhanced the qualification and about 30,000 to

[திரு. எச். வி. ஹாண்டே] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

55,000 were disqualified because of this enhanced qualifications. Each one would have spent Rs. 5 to Rs. 7 in paying application fee, getting certificates, cannot certificate, this and that. The application fee was Rs. 5 and I suppose the Board would have realised about Rs 6 lakhs to 7 lakhs from application fees. Ultimately I think only about 500 were able to secure jobs. What I say is, what about over a lakh of people who had applied thinking there were 750 jobs. Hereafter you specify the qualification correctly even in the first instance. That might prevent large number of people from wasting money initially. You promised 750 jobs initially and ultimately only 500 or so are to get the job. Majority of those who applied initially had got frustrated. That could have been avoided if the qualifications were re-fixed correctly in the first instance without changing them later.

The Mayuram-Mannargudi Electricity undertaking had been taken over some time ago. Previously a statement was made that all private electrical undertakings would be completely stopped and taken over by the Board. This undertaking was taken over and there were 500 to 600 employees working there. On 15th May 1968 Government acquired this. 577 employees of the undertaking were told by G.O. Ms. No. 34 of 11th January 1968 that wage board scales would be given to them. The Hon. Chief Minister announced on 14th May 1970 the Government's decision on Wage Board's recommendation. But it has been specifically stated that the basic pay content alone would be increased. What is the result? Some had been drawing higher scales before the Government's taking over the undertaking. Instead of giving them the pay protection, their basic pay structure had been reduced. Some stand to lose by Rs. 45 to Rs. 60. This should be attended to. Let the Chairman of the Board review these cases and do justice.

I have come to the Basin Bridge Power House. Three categories of workers are there, viz., Operation and maintenance, distribution and construction. What happens is this. The employees in construction are not regularised. They are sent out after construction is over or sent to other places in some cases. What I say is, let Government see to it that their services also are regularised and given same facilities as those in operation and maintenance and distribution. Let a common seniority role be maintained. Most of them in the 'construction' had learnt the work. It should be possible to transfer them later to other areas, wherein construction work may remain.

I have only one more point to say about Ennore Thermal Scheme. I want the attention of the Hon. the Chief Minister to what I am saying. The Hon. Chief Minister may pay a visit there. There are four unions and four rooms were given for the four unions one room for each union. They were constructed, when Mr. Kumaraswamy was Construction Engineer. Adjacent to this, there is a temple. Suddenly a brain wave came to the present Superintending Engineer that a compound wall should be

1970 ஆகஸ்டு 25] [திரு. எச். வி. ஹாண்டே]

constructed on all four sides of E.T.S. for purposes of security. I do not blame it. It is necessary for security reasons. In front of our union a black-board is kept. Each worker can come and write what he wants on the board. But now the compound wall had been constructed just in front of our union offices and there is no entrance. We cannot go to the Union Office straightaway, whereas the entrance to the temple is not blocked probably because religious sentiments are involved in it. Of course, I am not against it. What we wanted was that the same facility should be given to our Union Offices also.

So, for the four Union Offices no entrance has been provided. The employees there represented the matter to the concerned Engineer but it has been completely rejected by him. I am just pointing out the psychological effect it would have on the employees. It is not the rupee or paise which matters but it is the ill-feeling of the workers which matters. Therefore, I would request the Hon. Chief Minister to spare some time and visit that place or at least depute somebody to find out what exactly is the state of affairs there. This is not the way to deal with the workers and it hurts their feelings. The representation made by them has been rejected and so there exists an ill-feeling among them. All these things should be avoided. This is not the way you should deal with them.

தட்டிக்கொடுத்து வேலை வாங்க வேண்டும்.

Now my only request is that let us not try to destroy the good relationship existing between management and labour whether a union is manned by persons belonging to the D.M.K. or the Congress. Let us collectively take up their cause and create good relationship so that the 75,000 workers will not suffer. My last request to all the Trade Union Leaders is that they should keep national interest above their own party interest.

Thank you, Sir.

*திரு. எஸ். அக்னிராஜு : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே, மின்சார உற்பத்தி செய்யும் பல மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு இரண்டாவதாக இருக்கிறது. முதலாவதாக மாட்டியமும், இரண்டாவது மாநிலமாக தமிழ்நாடும். அதற்குப் பின்னாலேதான் மற்ற மாநிலங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைப் படிக்கும்பொழுது தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் மின்சார வாரியம் எந்த அளவிற்கு வேகமாகத் தன் வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று நாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

நமது தமிழக மாநிலத்திலே இந்த ஆண்டிற்குள்ளாக கிட்டத்தட்ட 2,185 மெகவாட்டாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்ற கணக்குப்படி இங்கே மின்சார வாரியம் பணியாற்றிக்

[திரு. எஸ். அக்னிராஜா] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 45 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தோடு, இந்த வரவு—செலவுக் கணக்குப்படி பணியாற்றும் இந்த வாரியம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் அத்தனை குக்கிராமங்களுக்கும் 72-ம் ஆண்டிற்குள்ளாக மின்சாரத் தொடர்பினைச் செய்து விடுவோம் என்று முதலமைச்சரின் சீரிய திட்டத்தோடு பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப் பணியாற்றுகின்ற நேரத்தில், முன்பு நாம் பார்த்திருக்கிறோம். மின்சார வெட்டு வருகிறது என்று சொல்லி முன்கூட்டியே தொழில் ஸ்தம்பித்துப் போகிற நிலையிருந்தது. இன்று அந்த நிலை மாறி, கேரளாவுடனும், மைசூருடனும் தொடர்பு கொண்டு, மூன்று மாநிலங்களும் ஒன்றாக இருந்து, ப்ரேக் டவுன் செய்யாத அளவில் மின்சார வாரியம் பணியாற்றுகிறது என்று சொன்னால், 20 ஆண்டுக் காலத்தில் செய்ய முடியாத ஒரு சாதனையைத் தமிழக சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்று பாராட்டுகின்ற ஒரு நல்ல நிலைமையைப் பெறுகிறது.

சிறப்பு கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் மின்சார வாரியத்தின் வரவு—செலவுத் திட்டத்திற்கு உட்படாமலேயே கிட்டத்தட்ட 45 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தோடு, 72-ஆம் ஆண்டிற்குள் அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு செய்து தருகிறோம் என்று பணியாற்றுவதை அறிந்து, தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை கிராம மக்களும் பாராட்டுவார்கள்.

அப்படிப் பாராட்டுகின்ற நேரத்திலே, இந்த மின்சார வாரியத்தில் இருக்கும் ஊழியர்களிடையே பல ஆண்டுகளாக, தங்களுக்கு இருக்கும் மனத்தாங்கலைப் போக்க முடியவில்லை, ஊதிய உயர்வு பற்றி பரிசீலனை செய்ய முடியவில்லை என்று இருந்த எண்ணத்தை மாற்றும் வகையில், மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும் பல்வேறு ஊழியர்களின் குறைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, அவர்களுக்கு 32 ரூபாய்க்குக் குறைபாத அளவில் சம்பள உயர்வு கொடுத்தது. அதனால் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஆகும். இதனால் தமிழக சர்க்காரை, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மின்சார வாரிய ஊழியர்கள் பாராட்டுகின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு பிரிவிலேயும், மின்சார வாரியத்தில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதை இன்று கண்டுபிடித்ததன் மூலம் எந்த அளவிற்குச் சீர்கேட்டை நிவர்த்தி செய்ய முடியுமென்ற திட்டத்தை இப்பொழுது மின்சார வாரியம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொருள் பட்டியல் கட்டுப்பாடு, நவீன வழியில் பொறியியல் துறையுடன் கூடிய நிர்வாகம், நிர்ணயத் திட்டங்கள் என்ற நவீன முறைகளைச் செயலாற்ற திட்டமிட்டுள்ளது. இன்று மின்சார வாரியத்தின் தலைவரவர்களும், மின்சார வாரியத்தின் அதிகாரிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு புதிய திட்டத்தை இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கம் “செயற்குழு” ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எஸ். அக்னிராஜு]

கிரூர்கள். புதிய தொழிற்சாலைகளை யார் யார் துவக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகவும், இரவு நேரங்களில் யார் யார் அதிகப்படியான மின்சாரத்தை உபயோகித்து தொழில் நிறுவனங்களை வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கும்படியான வகையிலே செயற்புழு அமைக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல், பொருளாதார வல்லுனர்களும், மின்சார வாரியத்தின் திறன்மிக்க அதிகாரிகளும் கொண்ட ஒரு துணைக் குழுவினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துணைக் குழு மின்சாரக் கட்டணம் அமைப்புகளை ஆய்ந்து வருகின்றன.

அப்படியெல்லாம் இருந்தாலும்கூட, இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, 1. தயா பைசா என்ற கணக்கைக் காட்டி, அரசியல் செல்வாக்கைக் கான வேண்டுமென்று பெரிய கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் தமிழகத்தில் பரவலாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டார்கள். அந்தக் கணக்கு கோயம்பத்தூர் மாவட்டத்திலேயே பறிக்கப்பட்டது என்பது தெரியும். ஒரு புதுக்காடு என்று சொல்லி, தமிழகத்தில் எத்தனை பிணங்கள் விழும், அதை வைத்துக் கொண்டு கட்சியை வளர்க்கலாம், எத்தனை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடக்கும் என்று பலபேர்கள் கணக்குப்போட்டார்கள். ஆனால் மின்சார வாரியத்தில் உள்ளவர்கள் தலையிட்டு முதலமைச்சரவர்கள் தலையிட்டு, ஒரு பெரிய பொறுப்பான காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்பதை இங்கேயிருக்கும் அத்தனை பேரும் உணர்வார்கள். கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் அப்படியிருக்கிறதே தவிர, வேறு மாவட்டங்களில், கட்டண உயர்வு பற்றியோ, இது எங்களைப் பாதிக்கிறது என்றோ எந்தச் சொல்லுமே வேறு எந்த ஒரு மாவட்டத்திலும் கிடையாது. அப்படியிருக்க, தமிழகம் முழுவதும் சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே ஒற்றி வையுத் தீர்மானம் என்று கொண்டு வந்து, அரசைக் களிழ்க்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டது அது ஒய்ந்து இருக்கிறது.

ஆனால், மின்சாரத் துறை அதிகாரிகளே, மின்சார வாரியத்தில் உள்ள ஊழியர்களை இன்றும் தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மின்சார வாரியத் தலைவரவர்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு, எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மாவட்டத்தோறும் இருக்கும் மின்சார பொறியாளர்கள் “ஒர்க் டி ரூல்” “கோ ஸ்லோ” பாவிசியைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இவ்வாறு பல மாவட்டங்களில் நடக்கிறது. எனவே, மாவட்ட அளவில் இருக்கும் அந்த மின்சாரப் பொறியாளர்களைக் கூப்பிட்டு, ஒரு கூட்டம் போட்டு, அங்கிருக்கும் சூப்பிரண்டெண்ட்டிங் எஞ்சினியர்களிடம் உங்கள் கோரிக்கைகள் என்ன, நாங்கள் ஏற்கெனவே உங்கள் குறைகளைக் களைத்திருக்கிறோம், மீண்டும் குறைகள் இருந்தால் தீர்த்து விடுகிறோம் என்று சூப்பிரண்டெண்ட்டிங் எஞ்சினியர்களுக்குச் சுற்றறிக்கை விட வேண்டும். அதற்கு இணங்காமல் பொறியாளர்கள் மீண்டும் தவறு செய்தால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். அக்னிராஜு] [1970 ஆகஸ்டு 25]

உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்லுகிறேன். திருமங்கலத்திலே, மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான போஸ்டுகள் இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் அந்த மின்சார வாரியம் போஸ்டுகளை உற்பத்தி செய்த உடனேயே எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இன்று திருமங்கலத்தில், கிடங்கில் 490 போஸ்டுகள் இருக்கின்றன. இதைப் பொறியாளர்கள் எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். நாளைக்கு வருகிறோம், நாளைக்கு வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மெட்டிரியல்ஸ்கிடையாது. விவசாயிகளைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதற்கு அரசியல் பின்னணி இருக்கிறதா என்று மின்சார வாரியத் தலைவர் அவர்களும், பொறியாளர் அவர்களும் கவனித்து நேரடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக தமிழ் நாட்டில் உள்ள கிராமங்கள் பூராவக்கும் மின்சாரம் தருவதற்குத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இதிலே, தலைமை அலுவலகத்தில் இருந்து எவ்வாறாகப் போஸ்டுக்காக தலைமை அலுவலகத்தில் இருந்து டெண்டர் விடுகிறார்கள். 24 அடிகம்பம் 88 ரூபாய் என்று அவர்கள் நிர்ணயிக்கிறார்கள். மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய எஸ். இ. 104 ரூபாய், 105 ரூபாய் என்று டெண்டர் விடுகிறார். 83 ரூபாய்க்கு மேல் போனால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று தலைமை அலுவலகத்திலே கூறுகிறார்கள். ஒன்று தலைமை அலுவலகத்திலிருந்தே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று அவற்றை சப்ளை செய்யவேண்டும் அல்லது மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு முழுப் பொறுப்பையும் தர வேண்டும். காண்டிராக்டர்கள் வேகமாக வேலை செய்ய ஆவலாக இருந்தாலும் வேண்டிய பொருள்களை வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. மின்சாரக் கம்பங்கள் செய்யக்கூடிய இரும்புக் கம்பிகள் அனையில் என்ன விலை இருக்கிறதோ அந்த விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை பகிரங்க மார்க்கட் விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்றால் நானாறு, ஐனாறு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாகிறது. ஆகவே, அதை ஒன்று நீங்களே வாங்கித் தர வேண்டும், இல்லாவிட்டால் டெண்டரைக் காண்சல் செய்து விட்டு நீங்களே செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் மின்சார எஞ்சினியர்கள் வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னதைத் தொடர்ந்து வேலைக்குப் புதிய ஆட்கள் தேவை என்று விளம்பரம் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். தமிழ் நாடு மின்சார வாரிய எஞ்சினியர்கள் இரவு 12 மணியில் இருந்து மாஸ் காஷுவல் லீஸ் எடுக்கிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டு மாலை நான்கு மணிக்கே வேலைக்குப் போகாமல் விட்டுக்குச் சென்ற விட்டார்கள். எஞ்சினியர்கள் வேலைக்கு வராமல் போனதற்குப் பிறகுதான் பத்திரிக்கையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. இரண்டையும் ஒன்றாகச் செய்யவில்லை என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

1970 ஆகஸ்டு 25] [திரு. எஸ். அக்னிராஜா]

மின்சார வாரியத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்ற திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மாவட்ட அளவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து அதற்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எந்தெந்தக் கிணற்றுக்கு மோட்டார் வைத்த பிறகும் மின்சாரம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது, எவ்வளவு நாள் காத்து இருக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் கண்டு நிவர்த்திக்க எஸ். இ. தலைமையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். எந்த நேரத்தில் வேண்டுமென்றாலும் போய் 'செக்' பண்ணி தவறு இருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்.

மாநில அளவில் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மின்சார வாரிய ஊழியர்களுடைய இதயத்தில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு முதல் அமைச்சர் தலைமையில் குழு அமைத்து மாநாடு வேண்டுமானாலும் கூட்டி என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அதை எப்படித் தீர்ப்பது என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 43 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்யக்கூடிய மின்சார வாரியம், அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் இருக்கக்கூடிய நிலையில் 71,000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட அந்த வாரியம் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டு ஆக்க வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்ப்போமானால் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றுவதற்கு மின்சார வாரியம் ஏற்பாடு செய்திருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக ஏற்படாது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின்சாரத்தைக் கொண்டுவந்து விடப் போகிறோம் என்று பறைசாற்றிய போதிலும் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் கிராமப்புறங்களில் இன்று கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் அவர்களுடைய தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சாரம் என்று அரசாங்கத்திற்கு விளம்பரம் கொடுப்பது மாதிரிதான் இருக்கிறதே தவிர கிராமப்புறங்களில் கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் விவசாயத் துறைக்குப் போதுமானதாக இல்லை.

சில கிராமங்களில் அவசர அவசரமாக 'போஸ்ட்டுகள்' நடப்படுகின்றன. சில கிராமங்களில் குழிகள் பறிக்கப்படுகின்றன. சில கிராமங்களில் ஓயர்கள் இழுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தக் கிராமத்திற்கும் பூரணமான அளவு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 ஆகஸ்ட் 23]

ஒரு கிராமத்தில் போடப்பட்ட போஸ்ட்டிகள் அடுத்த கிராமத்தில் வேலை தொடங்குவதற்கு முன்னதாகவே கிழே விழுந்துவிடுகின்றன. கொடுக்கப்படுகின்ற மின்சாரமும் 'அவதி, அவதி' என்று வேலையைச் செய்து ஏதோ கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, போதுமான அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைப் பகிரங்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் ஓயர்கள் எல்லாம் இழுக்கப்பட்ட பிறகு பஞ்சாயத்தில் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று கனைக்ஷன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். போடப்படுகின்ற பல்புகள் நான்கு நாட்களுக்குள் ஃப்யூஸ் ஆகி விடுகின்றன. சில இடங்களில் விளக்குகள் அணைக்கப்படாமல் நாலைந்து நாட்கள் தொடர்ந்து எரிந்து கொண்டிருக்கும் நிலையும் இருக்கிறது. சென்னையில் மவுண்ட் ரோடிலே வேண்டுமானால் நல்ல முறையில் விளக்குகள் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் சென்னை யிலேயே மற்றப் பகுதிகளில் இன்னும் சோழர் காலத்து விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

திருச்சி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மின்சாரம் கொடுப்பது இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு தென் மதராஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன் என்றும், மின்சார வாரியம் என்றும் செயல்படுகின்றன. தென் மதராஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன் திருச்சி ஜில்லாவில் பெரும்பகுதியில் சப்ளை செய்கிறது. நண்பர் சொன்னார்கள்—கோவை தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் கிளர்ச்சி இல்லை என்று. கோவை மின்சார வாரியத்தின் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கெல்லாம் 9 பைசாவுக்கே கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சி மாவட்டத்தில் 12 பைசா விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து பல தீர்மானங்கள் அனுப்பியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மின்சார வாரியம் இருக்கும் பகுதிகளில் 9 பைசா என்று இருக்கும்போது எங்கள் பகுதி விவசாயிகள் 12 பைசா செலுத்த வேண்டுமென்று இருப்பது எவ்வளவு தூரம் எங்களைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்காவிட்டாலும் மினிமம் தொகையைக் கட்ட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். கட்டணத்தை மாதா மாதம் வசூலிக்காமல் மொத்தமாக திடீரென்று அயிராம் ரூபாய் கட்டு என்றால் விவசாயி அந்தக் தொகைக்கு எங்கே போவான்? அவன் எப்படித் கட்ட முடியும்?

இம்மாதிரியான ஒரு சூழ்நிலை அங்கிருக்கிறது. இதுகுறித்து மின்சார போர்ட் சேர்மன் அவர்கள் பரிசீலித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமத்தில் ஒரு பம்ப் செட்டுக்கு கனைக்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் ஆயிற்று. அந்தப் பணம் பூராவையும் கட்டினால்தான் உங்கள் கிணற்று பம்ப்

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

செட்டுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஒரு விவசாயி ரூபாய் ஐயாயிரத்தையும் மொத்தமாக கட்டவேண்டுமென்றால் அவன் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? அவர்களைக் கேட்டால், அரசாங்கம் எங்களுக்கு உதவி செய்கிறதா, கடன் கொடுக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். எங்களிடத்தில் பணம் கிடையாது. அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தால் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது, இந்த சவுத் மதராஸ் எலக்ட்ரிஸிட்டி கார்ப்பரேஷனை ஒன்று அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு கடனாவது கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் ஒரு கிராமத்திற்கும் நாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய முடியாது. அவர்களைக் கேட்டால் நாங்கள் மின்சார வாரிய சேர்மனை சந்தித்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஐந்தாறு தடவை அவர்கள் வந்து சந்தித்து விட்டுப்போனார்களே தவிர ஒரு முடிவிற்கும் வரவில்லை. அவர்கள் வருகிறார்கள், சந்திக்கிறார்கள், போகிறார்கள். ஆனால் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது மின்சாரம் போடப்படாத கிராமங்களை யாவது மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கார்ப்பரேஷனை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு நிதி வசதி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மின்சாரம் போடப்படாத கிராமங்களில் மின்சார வாரியம் ஏற்று மின்சார வசதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியம் கொடுக்கும் மின்சாரம் தெரு விளக்குகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர விவசாயக் காரியங்களுக்கு கொடுக்கப் படுவதே கிடையாது. எதற்காக கிராமங்களில் மின்சாரம் கேட்கிறார்கள்? இரவில் வெளிச்சம் போடுவதற்காகவா கேட்கிறார்கள்? கிராமங்களில் பம்ப் செட்ஸ் வைக்கவேண்டும், கிணற்றுப் பாசனம் மூலம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஊரில் வெளிச்சம் போட்டு பார்க்கவேண்டுமென்று எந்த விவசாயியும் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கேட்பதில்லை. தெரு விளக்குகள் மட்டும் போடுவதால் பிரயோஜனம் இல்லை. பஞ்சாயத்து ஓவர் ஹெட் டாளுக்குக் கூட மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை, ஆகவே மின்சாரம் பம்ப் செட்களுக்காக கொடுக்க வேண்டும், தொழில் துறைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும், பஞ்சாயத் துக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ தெரு விளக்குகள் இரண்டிற்கு கொடுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் சந்திக் கிறார்கள், எங்கே விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று கான்பிக்கிறார்கள். அங்கு போடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர் களுக்கு வேண்டியவர்கள் இடமாகப் பார்த்து போடுகிறார்கள். ஆகவே எந்தெந்த இடங்களில் போடவேண்டுமென்று கிராம மக்களை வைத்துக்கொண்டு நிர்ணயித்தால்தான் எல்லோருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

ஹரிஜனத் தெருக்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு பிடிக்காத இடங்களை ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப்பிடித்த இடத்தில்தான் போடுகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும்போது அதுபற்றி வாரியம் பரிசீலித்து கிராமங்களின் தேவைகள் என்ன, எவ்வளவு பம்ப் செட்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும், எந்தெந்த இடங்களில் விளக்குகள் போடவேண்டும் என்பதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்துப்பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

போடப்பட்ட விளக்குகள் சரியாக எரிகிறதா என்று அடிக்கடி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சிலயிடங்களில் அவசர அவசரமாக திறப்பு விழா செய்துவிட்டு அடுத்த கிராமத்திற்குப் போய்விடுகிறார்கள். விளக்கு எரியவில்லை என்றால் ஓ அன்ட் எம் யிடம் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் எங்களிடம் சார்ஜ் ஒப்படைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரிய ஊழியர்களின் குறைகள் போக்கப்படவேண்டும். பே கமிஷன் அங்கீகரித்த சம்பள விகிதம் 1-12-1969 முதல்தான் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு ஊதிய போர்ட் சிபர்சு பிரகாரம் 1-4-1969 முதல் அது கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆகவே அதையும் பரிசீலித்து எந்தத் தேதியில் அது அமுலுக்கு வந்ததோ அந்தத் தேதியில் இருந்து கிடைக்கும்படி செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இந்தப் புது சம்பள விகிதம் பல பேர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே எல்லோருக்கும் சமமாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். பழைய சம்பள விகிதமே இன்னும் பலயிடங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஊழியர்களின் குறைகள் போக்கப்படவேண்டும்.

திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல ஏ.ஈ.-க்கள் ஸ்ட்ரைக் காரணமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். தினசரி ஒரு ஏ.ஈ. வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இந்நிலை நீடித்தால் கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைப்பது தாமதமாகும். ஆகவே பழி வாங்கும் நிலையை ஏற்படுத்தாது அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். 1972-க்குள் கொடுக்காவிட்டாலும் 1974-ல் ஆவது பாதிக் கிராமங்களுக்காவது மின்சார வசதி கிடைக்கும் முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையையும், 1969-70-ம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை

1970 ஆகஸ்ட் 25.] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

யையும் வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றினைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசும், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் தமிழ் நாட்டில் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றி வந்திருக்கின்றன. பேச்சளவில் சொல்லவில்லை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் அது நன்கு புலப்படும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கிராமத்திலிருந்து வருகிற ஒருவன் என்ற முறையில் கிராமங்களுக்கும் இந்த அரசும் அதற்கு உறுதுணையாக மின்சார வாரியமும் தங்களது கடமைகளை ஆற்றியிருப்பது கண்டு நான் உண்மையில் பூரிப்படைகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அதைக் கண்டு கிராமத்திலுள்ள விவசாயி என்ற முறையில் இன்னும் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த அறிக்கையின் 13-வது பக்கத்தைப் பாருங்கள். பதினைந்து ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள், சிற்றூர்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை 22, 137. ஆனால் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வாரியத்தின் உறுதுணை கொண்டு சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் 35,677 கிராமங்களுக்கு விளக்கேற்றி வைத்திருக்கிறது. ஆக ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூவாயிரம் கிராமங்கள் வீதம் நாம் தொண்டு செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் தொண்டு செய்தது ஆண் டொன்றுக்கு 1,500 வீதம். அவர்களை விட நாம் 200 சதவீதம் அதிகமாக தொண்டு செய்திருக்கிறோம். அதை ஒப்புக்கொள்ள தவறிவிட்டார்கள். மன்னித்து விடலாம். பதினைந்து ஆண்டுகளில் அவர்கள் காலத்தில் மின் இணைப்பு அளிக்கப்பட்ட வேலாண்மை விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2,56,594. நாம் இந்த நான் காண்டுகளில் கொடுத்திருப்பது 2,14,309. அவர்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளில் செய்ததை நாம் நான்கு ஆண்டுகளில் செய்திருக்கிறோம். இதையும் பாராட்ட தவறிவிட்டார்கள். அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடித்தான் என்பதுபோல் இருக்கிறது அவர்கள் நிலை.

எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ராமசுரேந்திர அவர்கள் கதை கதையாகப் பேசினார்கள். எவ்வளவோ பேசினார்கள். அவை வாதத்திற்கு ஒவ்வாதவை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விளக்கு எரிவது சோறு போடுமா என்றார்கள். 1972-ம் ஆண்டுக் குள் கிராமங்களில் எல்லாம் விளக்கு ஏற்றுவோம் என்று கூறினீர்களே, அது சோறு போடுமா என்று கேட்கிறார்கள். கிராமங்கள் இருள் அடைந்து மூதேவி பிடித்திருந்தது, இன்று விளக்கு ஏற்றப் பட்டு பால்வார்த்தாற்போல் நிலவொளியாயி் கிராமங்கள் இன்று லட்சுமீகரமாக இருக்கின்றன. நகரங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்கு வருகிறவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஆஹா, இதல்லவா கிராமம்; இப்படியல்லவா இருந்திருக்கவேண்டும், அப்படிச் செய்யத் தவறி விட்டார்கள். ஆகவேதான் விட்டு விட்டு போக வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள் நகரத்தில் இருந்து வருகிறவர்கள்.

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

அதுமட்டுமல்ல. கிராமங்களில் 5 மணி, 5½ மணிக்கு வீடுகளில் படுத்து தூங்குகின்ற பாட்டிமார்கள் விளக்கு வெளிச்சத்தில் தாங்கள் வாழ்ந்த விதத்தையும், வசலாற்றுக் கதைகளையும், பேரன் மார்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறுவர்கள் வெளிச்சத்தில் பந்தாட்டம் ஆடுவது எல்லா கிராமங்களிலும் வழக்கத்தில் இல்லாததினால், பலின்சப்ளாங் குடுகுடு போன்ற வேறு வித விளையாட்டுகளில் கிராமங்களில் சிறுவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இளைஞர்கள் இந்த விதமான விளையாட்டில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிறுமிகள் தங்களுடைய பாவாடை பட்டாக்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொண்டு, கிராமங்களில் கும்மி கொலாட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு கிராமங்கள் லட்சுமிகரமாக விளங்குகின்றன. கிராமங்களில் மாதிரி 6 மணிக்கே இருட்டடைந்து மூத்தேவி அடைகிற நிலைமை மாறி, எல்லா கிராமங்களிலும் தூங்குகின்ற நேரத்தை 9 மணிக்கு மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நண்பர்களே, ... தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை தோற்றுவைத்திருக்கிறது நம்முடைய மின்சார வாரியம்.

திரு. இல. பலராமன். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது நண்பர்களே என்று பேசினோ. அப்படி அவையில் பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைத் தான் அவர்களே திருத்திக்கொண்டு விட்டார்களே?

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: நகர்புறங்களில் அனுபவிக்கப்பட்ட இசை இப்பொழுது கிராமப்புறங்களிலும் அனுபவிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வாளுலிப் பெட்டி இருக்கிறது. ஏழைகள் இருக்கிற கிராமங்களில் கிராம ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் வாளுலிப் பெட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். சங்கீதத்தையும் உலக ஞானத்தையும் விவசாயிகள் வாளுலிப் பெட்டிகளின் மூலம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல நகரங்களிலும், மற்றும் நாட்டிலும், உலகத்திலும் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் படிக்காதவர்கள், பத்திரிகைகளைப் படிக்காமலேயே வாளுலிப் பெட்டிகள் மூலம் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, காலஞ்சென்ற சர். டி. முத்துசாமி அய்யர் போன்ற ஏழை மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் விளக்கு ஏற்ற வாய்ப்பு இல்லாமல், தெருக்காலிலுள்ள மின் விளக்கு கம்பங்களின் அடியில் நின்று, கல்லூரி வரை படித்துத் தேர்ந்திருக்கிறார்கள். விளக்கு எரிந்தால் சோறு போடுமா என்று நல்லவர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக அவர்கள் என்னென்னவோ கூறினார்கள், பொறியாளர்கள், அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களுக்கு ஊதியம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற பேச்சை அவர்களிடத்தில்

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

கானோம். 75,000 தொழிலாளர்களுக்கு கர்ண பரம்பரை போல் வாரி வழங்கினார்கள், ஒரு பிடி சோறு கேட்டவர்களுக்கு ஒரு பெரிய விருந்தே வைத்தார்கள், இந்த அரசினர். கேட்டது குறைவு. கொடுத்தது அதிகம். நமது முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இருந்தபொழுது, தொழிலாளர்கள் கேட்டபொழுது சில நயா பைசா தான் கொடுத்தார்கள், 8 அணா, ஒரு ரூபாய் இப்படித்தான் ஊதிய உயர்வு கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்தத் தி.மு.க. அரசு உண்மையிலேயே 75,000 தொழிலாளிகளுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு வாரி வழங்க வேண்டுமென்று, அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வாரி வழங்கவேண்டுமென்று, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வை வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி தொழிலாளர்களின் நண்பரான திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு பாராட்டு கூட தெரிவிக்கவில்லை.

எதையும் படிப்படியாகத் தான் செய்ய முடியும். நம்முடைய அரசும், மின்சார வாரியமும் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்த படியாக பொறியாளர்களுக்கும், மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் சம்பள விகிதங்களில் மாற்றி கொடுக்க இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்குள் அவர்கள் ஏதோ அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். அவசரத்தின் காரணமாக சில சில்லறை சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டன. நான் ஒரு அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியரைக் கேட்டேன், என்ன இப்படி செய்து விட்டீர்களே என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'நாங்கள் என்ன செய்வது, நாங்களெல்லாம் படித்தவர்கள், சங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள், எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, இந்தத் தேதியில் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி, நாடகம் நடக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஒரு நாள் 12 மணிக்கு, நாளைக்கு வேலைக்கு பேரகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள்' என்று சொன்னார். கொஞ்சம் நிதானமாக இருந்திருக்கலாம். அவசரப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படத்தான் போகிறது. அவைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்த முறையில், எப்படி தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு பல காரியங்களைச் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசு அதையெல்லாம் மன்னித்து, அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இரும்புக் கரமா, கரும்புக் கரமா, மலர் கரமா. முத்தமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் கீழே இருக்கிற சிப்பந்திகளுக்கு அவர்கள் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும். அப்படியில்லாமல் கீழே இருப்பவர்கள் செய்வதெல்லாம் சரி என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்களுக்கு இந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

[1970 ஆகஸ்ட் 25]

சொல்லி, 'நீங்கள் மன்னிப்பு கோருங்கள், உங்களை விடுதலை செய்கிறோம், நீங்கள் செய்த குற்றத்தை நாங்கள் மன்னிக்கிறோம்' என்று தான் சொன்னார்கள். பொறியாளர்களெல்லாம் பாடித்தவர்கள். அவர்கள் தாங்கள் நடக்கவேண்டிய முறைப்படி நடக்காமல், செய்யவேண்டிய முறைப்படி காரியங்களைச் செய்யாமல், தீய முறையில் நடந்துகொண்டால் என்ன ஆகும்? தமிழ் நாடே இருண்டு கிடக்கும். அது மட்டுமா? ஆலைகள் ஓடாது. அது மட்டுமா? ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பட்டினிக்கு ஆளாவார்கள். அது மாத்திரமல்ல. எவ்வளவோ பொருள்கள் கிடைக்காமல் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, நாட்டு மக்கள் அவதிக் குள்ளாவார்கள் அல்லவா? இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு அவர்களுக்கு நல்லதைச் செய்வார்கள், செய்வதற்குத் தான் இடக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு செய்திருக்கிற காரியங்களில் தற்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மின்வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டத்தை விரைவாக செயல்படுத்துவதற்காக நிர்வாகத் துறையை மேலும் திறமை உள்ளதாக ஆக்குகிறோம் என்ற ஒரு செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. மூன்றாண்டுகள் துறை பிரிவுகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். மின்சார வாரியம் செய்திருக்கிற காரியங்களைப் பாராட்டி, ராக்கெட் வேகத்தில் செய்யப்படுகின்ற மின்சார விநியோகத் திற்கான ஏற்பாடுகளைப் பாராட்டி ஆங்காங்கு இருக்கிறவர்களெல்லாம் பணம் கொடுக்கிறார்கள், சிறிது கட்டணம் ஒரு நயாபைசா, இரண்டு நயாபைசா கூடுதலாக இருந்தாலும். மனமுவந்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கிற நண்பர்கள், பெருநிலக் கிழார்கள் இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவை, ஏழைகளுக்கு உதவுவதற்காக, ஏழைகளிடையே நிலத்தைப் பங்கிடுவதற்காக கொண்டு வருவதைப் பார்த்த உடனே, ஒரு சில பணக்காரர்கள் லட்சக் கணக்கான முதல் போட்டு இதைப் போன்ற ஒரு தீவிர திட்டத்தை உருவாக்குகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நிலை எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருந்திருக்குமானால், விவசாயிகள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால், நிலைமை அப்படியில்லை. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் அமைச்சர் மன்றாடியார் அவர்கள், அவர்களைச் சேர்ந்த ஒரு சில பணக்காரர்கள், நெருங்கிய உறவினர்கள், இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தினால் தங்களுடைய சொத்துகள் பாதிக்கப்படும், ஆகவே, இப்படி ஏதாவது ஒரு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடாது. It is a mere fuss. Much acts about nothing. அவர்கள் வீணாக ஒரு காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'நான் ஆற்றோடு வெள்ளத்தில் போனதும் போவேன். ஓடக் காரனுக்கு காசு கொடுக்கமாட்டேன்' என்பது போலத்தான்

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையில் நெல் உற்பத்தியைக் குறைத்து, கரும்பு போன்ற பயிர்களை வைத்து பணத்தைப் பெறுவதற்குத் தான் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் சில்லரைக் காசு கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கு மறுத்து, அது பெரிய போராட்டமாகி, அதனால் மூன்று பேர்களுடைய உயிரையே போக்குவதற்கான காரணமாக அமைந்தது. இதைப் போன்ற கெட்டவைகளைச் செய்யவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்லது செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால், ஒரு சில காசுகளைத் கொடுத்தால் தான் தொண்டாற்ற முடியும், இலாகா முன்னேற முடியும், லாபகரமாக காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியம் பல கிராமங்களுக்கு இன்றைக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதனால் முக்கியமாக சிற்றூர்களிலெல்லாம் மின் விளக்கு எரிகிறது. இப்படிச் செய்கிறபொழுது சிஸ்டம் பெரிதாகிறது. வேலூரில் எஸ். ஈ. சிஸ்டம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது மிகக் குறைவாக இருந்தன திட்டங்கள்; வேலை மிகக் குறைவாக இருந்தது. இப்பொழுது மிக அதிகமாக ஆகிவிட்டது. அவர்களுக்கு யாட்டு ஸ்டிக் ஒன்று இருக்கிறது. எந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. வந்தவாசியில் ஒரு அசில் டெண்டு என்ஜினியர் இருந்தால், அவர் எட்டு எஸ். ஒக்களை கண்காணிக்க முடியுமா? ஒரு ஏ. ஈ. 4 எஸ். ஒக்களை கண்காணிக்க வேண்டும் என்றால், அது 4, 5 எஸ். ஒக்களைக் கண்காணிக்க சுமை ஏறலாம். வேலைப் பளு அதிகமாக ஏறும் என்பதற்காக மட்டும் சொல்லவில்லை. 5, 6 என்று எஸ். ஒக்கள் ஆகலாம். ஆனால் 7 எஸ். ஒக்கள் என்ற நிலைமைக்குப் போன பிறகு, மற்றொரு ஏ. ஈ. போடவேண்டாமா? அவர்களுக்கு வேலைப் பளு இருப்பதாக குறை சொல்லவில்லை. ஆனால், அவர்கள் தங்களுடைய காரியங்களை கிறைமையாக ஆற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், எஸ். ஒக்களை சரியான முறையில் மேற்பார்வை விட வேண்டாமா? ஏ. ஈ. எஸ். ஒக்களை மேற்பார்வைவிடாவிட்டால், கிராமங்களில் பணிகள் திறமையாகவும், விரைவாகவும் நடக்குமா? ஆங்காங்கு பணிகள் சீராக நடைபெறுமா? புகார்கள் வந்தால் அது கடைசியில் ஈாரைப் போய்ச் சாரும்? அரசாங்கத்தைத்தான் சாரும் அல்லவா? நம்முடைய தொண்டர்கள், தொழிலாளிகள் சீராக வேலை செய்ய, அவர்களைக் கண்காணிக்க உடனடியாக தேவையான அளவுக்கு அதிகமாக ஏ. ஈ., டி. ஈ., எஸ். ஒக்களை அமர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், வடாற்காடு மாவட்டத்தில், வெல்லூர் லிஸ்டம், வேலூர் சவுத் லிஸ்டம் என்றோ அல்லது திருவண்ணாமலை லிஸ்டம் என்றோ ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோல, வந்தவாசியில், ஒரு டி. இ. வேண்டும். ஒரு டி. இ. மூன்று ஏ. இ.-க்களுக்கு மேல் பார்க்க முடியாது. இப்பொழுது 7, 8 ஏ. இ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளுவு அதிகமாக இருக்கிறது.

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

வந்தவாசியில் ஏ. இ. அலுவலகத்தில் டெலிபோன் வசதி இல்லை. அவர்களுடைய தொண்டு பரவி விட்டது, பெருந்து விட்டது. ஆகவே, அதற்கு ஆதரவாக இருக்கும் வகையில், அவருடைய அலுவலகத்தில் ஒரு டெலிபோன் இருந்தால், காலத்தை சிக்கனமாகக் கலாம். எஸ்.இ., டி.இ. இவர்களோடும், இன்னும் தலைமை அலுவலகத்தோடும் தொடர்பு கொள்ள வசதியாக இருக்கும். வந்தவாசியில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையை மாற்றி 110 வாட்டாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது மிகவும் அவசியமானது.

எல்லாவற்றையும் விட லட்சக்கணக்காகச் செலவழித்து, எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்திருக்கும்போது, எங்கோ பத்து பல்புகள் எரியவில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார்கள். பல்புகள் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு டெக்னிக்கல் சாங்ஷன் வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குவதை ஏ.இ. பொறுப்பில் விட்டு விடவேண்டும். அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனில் பல்புகளை வாங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து ரெட் டேபிசத்தை அறுக்க வேண்டும்.

1972-க்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களிலும் மின் விளக்குப் போடுவோம் என்றால், இவர்கள் வாய்ப் பேச்சுப் பேசுகிறார்கள், இது வாய் வேதாந்தம் என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நான்கு திட்டங்களைப் போட்டார்கள். முடிவு என்ன? முதல் திட்டத்தில் என்ன, இரண்டாவது திட்டத்தில் என்ன, மூன்றாவது திட்டத்தில் என்ன முடிவுகளைக் காண்டோம்? ஏதாவது உறுப்படியாக நடந்ததா? ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய அரசு, அதைச் செய்ய வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறது. அது நம்முடைய அம்பிஷன், ஆசை. கிராமங்கள்தோறும் 72-க்குள் விளக்குகள் ஏற்றவேண்டும்.

இந்த 1970-71-க்கான வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து, இந்த வாரியம் இன்னும் சீறும், சிறப்புப் பெற்று கிராம மக்களுக்கு நம்முடைய தொண்டு மகிழ்ச்சிகரமாக நடக்க உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். இத்தனை நாளாக இருட்டிலே கிடந்த மக்கள், இன்றைக்கு நல்ல வெளிச்சத்தில் வேலைசெய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நண்பர் இராமமூர்த்தி அதைக் கூடப் பாராட்டவில்லை. ஏழை எளியவர்கள், வெயிலிலே கஷ்டப் படாமல், இரவில் நல்ல வெளிச்சத்தில் கட்டுகளை அடிக்கிறார்கள், வைக்கோல் போர் போடுகிறார்கள், புணையல் அடிக்கிறார்கள், முன்பு இருந்த கஷ்டம் இப்பொழுது இல்லை என்று அவர்கள் சவுகரியமாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசையும், மின்சார வாரியத்தையும் பாராட்டுகிறார்கள். அதோடு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் நம்முடைய அரசு வாரிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன்பு மாண்புமிகு பக்தவத்சலம் அவர்கள் சில்லரை பைசாக்களைத்தான் கொடுத்தார்கள். நம்முடைய அரசு ஒவ்வொருவருக்கும் 32 ரூபாய் அளவில் கிடைக்கும்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள், இன்னும் சிலருக்கு

1970 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

90 ரூபாய் வரையில் வருகிறது. பசி, போறு என்பவர்களுக்கு, மாதம் பூராவுக்கும் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அந்தாமி, தங்களுடைய மனைவிக்கு, சேலை வாங்கவும், தாய்க்கு சேலை வாங்கவும், பையன்களுக்கு வாரி வழங்கவும் கொடுத்திருக்கிறார் என்று பாராட்டுகிறார்கள். திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் அதையாவது பாராட்டியிருந்தால், சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: விவசாயத் தொழிலாளிகள், இரவெல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள் என்றார்கள். வெளிச்சம் தந்ததால், இரவிலும் அவர்கள் கசக்கிப் பிழியப்படுகிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: நான் சொன்னேன் அறுவடை செய்து களத்து மேட்டில் கட்டுகளை அடிக்கிறார்கள், மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு புணையல் அடிக்கிறார்கள். வெயிலில் கஷ்டப் பட்டவர்கள், இப்பொழுது குளு குளு இரவில் செய்ய முடிகிறது என்று சொன்னேன். நெல்லைத் தூத்துகிறார்கள், வைக்கோல் அடிக் கிறார்கள். ஆகவே, பெரும்பகுதி வேலையை இரவில் செய்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு இன்றைக்கு வாப்பாக இருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறார்கள். அதைப் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இல்லை என்றால், என் பகுதிக்கு வந்தால், நான் காட்டுகிறேன். அதையெல்லாம் அவர்கள் பார்த்தால் தன் கட்சியை விட்டு எங்கள் கட்சியிலே சேர்ந்து விடுவார்கள். (சிரிப்பு) அப்படி ஏற்பட்டால் நான் வருந்துவேன்.

பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அமைகிறேன்.

* திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71-க்கான மின்சார வாரியத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டம் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே, தமிழ் நாடுதான் மின்சார விஸ்தரிப்பில் சிறந்து விளங்குகிறது. அதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு கூறிக் கொள்ள வேண்டும். பணியாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருந்தும் 7, 8 மாதங்களாகியும், இன்னும் ஊழியர்களுக்கு பணம் கிடைக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பணத்தை வருகிற செப்டம்பரிலாவது கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் விளக்குகள் போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது டிலே செய்யப்படுகிறது. அநேக இடங்களில், விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் விசை கொடுப்பதில், அவர்கள் பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்து இரண்டு

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

தவணைகள் பணமும் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கேட்டால், எங்களுக்கு மின் விளக்குகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, என்கிறார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயி செலுத்தும் மின் கட்டணத்திற்கு விதிக்கும் வரியை 20 சதவிகிதத்திலிருந்து, 10 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக எப்பொழுது கேட்டாலும் கம்பம் இல்லை, வையர் இல்லை என்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட குறைபாட்டை நீக்க, வாரியத்திலே ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி, வேண்டிய சாதனங்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு இருக்கும். அதோடு கூட சர்க்காருக்கும் லாபம் கிடைக்கும். செலவு குறைந்து, சிக்கனமாகவும் வேலைகளைச் செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் பல புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கட்சிக்காரர் சொன்னால்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக மங்கலம் கிராமத்தில் 30-4-1970-ல் மின்சாரம் சர்வீஸுக்காக பணம் கட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தேதி வரையில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் படவில்லை. அங்குள்ள கழகச் செயலாளர் ஒருவர், “என்னிடத்தில் வந்திருந்தால் கனெக்ஷன் வாங்கிக் கொடுத்திருப்பேனே” என்று சொல்கிறாராம். இப்படி பல புகார்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. மின்சார சர்வீஸுக்கு பணம் கட்டிய ஒரு வாரத்திற்குள் கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் ஐந்தாறு பம்பு செட்டுகளுக்குப் பணம் கட்டியும், இன்னும் இரண்டு மூன்று பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இது பற்றிய புகார்களை உடனுக்குடன் பரிசீலித்து பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்தாறு ஆண்டுகள் வரை பணி புரிந்த ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும். இதை ஒரு குழு பரிசீலித்து வந்தது. பதவி உயர்வை தக்க முறையில் கொடுக்கவேண்டும். மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்ற ஆறுமாதத்திற்கு முன்பாக ஒரு தேர்வு நடந்தது. ஏதோ வேடிக்கைகள் காண்பிப்பதுபோல் தேர்வுகளை நடத்தியிருக்கிறார்கள். தேர்வு நடத்தி ஆறு மாதகாலமாகியும், தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை

1970 ஆகஸ்டு 25] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

கொடுக்கப்படவில்லை. யார் யார் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களுக்கு மின்விளக்குகள் விஸ்தரிப்பதை வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் விவசாயிகளின் குறைகளையும் நாம் காணவேண்டும். விவசாய பம்புசெட்டுகளுக்கான மின்சார இணைப்பு தரவேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழக மின்சார வாரியம் இந்திய துணைக்கண்டத்திலே பெருமைப்படத்தக்க வகையில் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை மாற்றாரும் உணர்வர். இன்றையதினம் தமிழக மின்சார வாரியம் மற்ற மாநிலங்களைவிட பெரும்பாலான, அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்கியும், பம்புசெட் மோட்டர்களுக்கு அதிகப்படியான மின்சாரத்தை வழங்கியும் பணியாற்றி வருகிறது. இந்தச் சிறப்பான பணியை பாராட்டி மாற்றுத்தரப்பு நண்பர்களுக்கு மனம் இல்லாவிட்டாலும், ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமே என்பதற்காக, இல்லாதது—பொல்லாததுகளை யெல்லாம் சொல்லிவருவது அவர்கள் வழக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வருகிற கொள்கையாகும். எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளில் செய்திருக்கும் பணிகளையும், 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமைகளையும் எடுத்துப் பார்த்தால், கழக அரசைப் பாராட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கே எல்லோரும் வருவர். 1972-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும், அமைச்சர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல எல்லா குக்கிராமங்களுக்கும் மின்விளக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற சிறப்பான பணியை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திலுள்ள 71 ஆயிரம் பணியாளரும் சிறப்பான முறையில், விரைவாக பணியாற்றி, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக அந்தப் பணியாளர்களுக்கும், வாரியத்தின் தலைவராக பொறுப்பு ஏற்று பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற தலைவருக்கும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் தலைவர் அவர்கள் சிறப்பாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த நாளிலிருந்து அல்லும்பகலும் ஓயாது பாடுபட்டு மின்சார வாரியத்தின் வளர்ச்சிக்காக நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அந்த வகையில் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பு.செ. முத்துச்செல்வன்] [1970 ஆகஸ்ட் 25]

அடுத்தபடியாக, தமிழக மின்சார வாரியம், கிராமப் பகுதிகளில் விளக்குகளுக்குத்தான் மின்சாரம் வழங்குகிறது, விவசாயத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லையென்ற குறைபாடு சொல்லப்படுகிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கலாம். விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவது எவ்வளவு முக்கியம் என்று கருதுகிறோமோ, அந்த அளவிற்கு விவசாயத்திற்கும் மின்சாரம் முக்கியம் என்று கருதி தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக, தக்க அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்தும், தேவையான பொருட்களை உடனடியாக தருவித்தும் விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாடு மாநில நிலவள வங்கி மின்சார வசதிகளைப் பெறுவதற்காக நிரம்ப கடன் உதவி செய்து வருகிறது. அந்தமாதிரியான கடன் உதவி பெறுகிற பகுதிகளுக்கு மின்சார வாரியம், விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் தருகிறோம் என்று சொல்லி ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

(8) நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பேரவைக்கு ஒரு வருத்தத்தக்க செய்தியை அறிவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இன்று இயற்கை எய்தினார்கள் என்ற செய்தியை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் இந்தப் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இந்த அளவில் நிறுத்தி, பேரவையை ஒத்திவைக்கிறேன்.

பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(9) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

@213. Notification issued with G.O. Ms. No. 624, Home, dated the 24th March 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the vehicle bearing registration number MYQ 266, belonging to the Co-operative for American Relief everywhere, incorporated, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]